

หลักสูตรสถานศึกษา
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านผาบ่อง
(ฉบับปรับปรุง)
พุทธศักราช ๒๕๖๕
ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐
(สำหรับเด็กอายุต่ำกว่า ๓ ปี)

สังกัด องค์การบริหารส่วนตำบลผาบ่อง
ตำบลผาบ่อง อำเภอเมือง
จังหวัดแม่ฮ่องสอน

คำนำ

การจัดการศึกษา ตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๔๒ ได้กำหนดให้สถานศึกษาดำเนินการจัดทำหลักสูตรระดับสถานศึกษา โดยมีความสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลาง และ สภาพตามบริบททางวัฒนธรรม วิถีชีวิตของสังคม ชุมชน และท้องถิ่นของผู้เรียน ซึ่งมีลักษณะแตกต่างกันไป ทั้งนี้ เพื่อให้สถานศึกษาได้ใช้หลักสูตรสถานศึกษาเป็นแนวทางในการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ และมีมาตรฐานทัดเทียมกัน ประกอบกับกระทรวงศึกษาธิการ ได้มีคำสั่งที่ สพฐ. ๑๒๒๓/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๖๐ เรื่อง ให้ใช้หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ แทนหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๔๖ ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๖๕ เป็นต้นไป

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านผาบ่อง สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลผาบ่อง อำเภอเมือง จังหวัดแม่ฮ่องสอน ได้ตระหนักถึงความสำคัญของภารกิจดังกล่าว จึงได้ปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษา พุทธศักราช ๒๕๖๕ โดยกำหนดถึงความสอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช ๒๕๖๐ ของกระทรวงศึกษาธิการที่ได้มีคำสั่งกำหนดให้ใช้ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๖๕ เป็นต้นไป เพื่อให้ผู้บริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ครู ผู้ปกครอง ชุมชน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็กปฐมวัย มีความรู้ ความเข้าใจที่ชัดเจน และสามารถนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมประสบการณ์อย่างมีประสิทธิภาพ สมตามเจตนารมณ์ของหลักสูตรสถานศึกษาที่กำหนดไว้ในฉบับนี้

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านผาบ่อง
สังกัด องค์การบริหารส่วนตำบลผาบ่อง

เรื่อง

- ประกาศการใช้หลักสูตรสถานศึกษา
- ปรัชญาการศึกษาปฐมวัย
- วิสัยทัศน์
- หลักการจัดการศึกษาปฐมวัย
- จุดหมาย
- คุณลักษณะที่พึงประสงค์
- ภารกิจ / เป้าหมาย
- โครงสร้างหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย (สำหรับเด็กอายุต่ำกว่า ๓ ปี)
- สารการเรียนรู้
- ๑. ประสบการณ์สำคัญ
- ๒. สารที่ควรเรียนรู้
 - สารที่ควรเรียนรู้ที่ ๑ เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก
 - สารที่ควรเรียนรู้ที่ ๒ เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่แวดล้อมเด็ก
 - สารที่ควรเรียนรู้ที่ ๓ ธรรมชาติรอบตัว
 - สารที่ควรเรียนรู้ที่ ๔ สิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็ก
 - สารที่ควรเรียนรู้ที่ ๕ วันสำคัญ
 - สารที่ควรเรียนรู้ที่ ๖ ท้องถิ่นของเรา
 - สารที่ควรเรียนรู้ที่ ๗ ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
 - สารที่ควรเรียนรู้ที่ ๘ อาเซียนศึกษา
 - สารที่ควรเรียนรู้ที่ ๙ สะเต็มศึกษา
 - สารที่ควรเรียนรู้ที่ ๑๐ โตไปไม่โกง
- กำหนดเวลาเรียน
- โครงสร้างหน่วยประสบการณ์
- การจัดประสบการณ์การเรียนรู้
- ตารางกิจกรรมประจำวัน
- การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้
- สื่อและแหล่งการเรียนรู้
- การส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้
- การประเมินพัฒนาการ
- การบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา
- ภาคผนวก

(๑)

ประกาศศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านผาบ่อง
เรื่อง ให้ใช้หลักสูตรสถานศึกษาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านผาบ่อง (ฉบับปรับปรุง) พุทธศักราช ๒๕๖๕
ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐

การจัดการศึกษา ตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๔๒ ได้กำหนดให้สถานศึกษาดำเนินการจัดทำหลักสูตรระดับสถานศึกษา โดยมีความสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลาง และ สภามตามบริบททางวัฒนธรรม วิถีชีวิตของสังคม ชุมชน และท้องถิ่นของผู้เรียน ซึ่งมีลักษณะแตกต่างกันไป ทั้งนี้ เพื่อให้สถานศึกษาได้ใช้หลักสูตรสถานศึกษาเป็นแนวทางในการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ และมีมาตรฐานทัดเทียมกัน ประกอบกับกระทรวงศึกษาธิการ ได้มีคำสั่งที่ สพฐ. ๑๒๒๓/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๖๐ เรื่อง ให้ใช้หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ แทนหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๔๖ ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๖๕ เป็นต้นไป

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านผาบ่อง สังกัด กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม องค์การบริหารส่วนตำบลผาบ่อง อำเภอเมือง จังหวัดแม่ฮ่องสอน ได้ตระหนักถึงความสำคัญของภารกิจดังกล่าว จึงได้จัดให้มีการปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษา การศึกษาปฐมวัย (สำหรับเด็กอายุต่ำกว่า ๓ ปี) โดยกำหนดถึงความสอดคล้อง กับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ เพื่อให้ผู้บริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ครูผู้ปกครอง ชุมชน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็กปฐมวัย มีความรู้ ความเข้าใจที่ชัดเจน และสามารถนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมประสบการณ์อย่างมีประสิทธิภาพ สมตามเจตนารมณ์ของหลักสูตรสถานศึกษาที่กำหนดไว้ในฉบับนี้

ทั้งนี้ หลักสูตรสถานศึกษา ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านผาบ่อง (ฉบับปรับปรุง) พุทธศักราช ๒๕๖๕ (สำหรับเด็กอายุต่ำกว่า ๓ ปี) ฉบับนี้ ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านผาบ่องในการประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๓ เดือน เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๕ จึงประกาศให้ใช้หลักสูตรสถานศึกษาฉบับปรับปรุงนี้ ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านผาบ่อง สังกัดกองการศึกษา ศาสนาวัฒนธรรม องค์การบริหารส่วนตำบลตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๖๑ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ เดือน มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๕

(นายกุล สุปันโย)

ประธานคณะกรรมการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

(นางพิกุล แก้วมา)

ผู้บริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

(๒)

ปรัชญาการศึกษาปฐมวัย
ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐

การศึกษาปฐมวัยเป็นการพัฒนาเด็กตั้งแต่แรกเกิด ถึง ๖ ปีบริบูรณ์ อย่างเป็น-องค์รวม บนพื้นฐานการอบรมเลี้ยงดูและการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่สนองต่อธรรมชาติและพัฒนาการตามวัยของเด็กแต่ละคนให้เต็มตามศักยภาพ ภายใต้บริบทสังคมและวัฒนธรรมที่เด็กอาศัยอยู่ด้วยความรัก ความเอื้ออาทร และความเข้าใจของทุกคน เพื่อสร้างรากฐานคุณภาพชีวิตให้เด็กพัฒนาไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เกิดคุณค่าต่อตนเอง ครอบครัว สังคม และประเทศชาติ

วิสัยทัศน์การศึกษาปฐมวัย
ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยมุ่งพัฒนาเด็กทุกคนให้ได้รับกาพัฒนาด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา อย่างมีคุณภาพและต่อเนื่อง ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้อย่างมีความสุขและเหมาะสมตามวัย มีทักษะชีวิต และปฏิบัติตนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นคนดี มีวินัย และสำนึกความเป็นไทย โดยความร่วมมือระหว่างสถานศึกษา พ่อแม่ ครอบครัว ชุมชนและทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็ก

วิสัยทัศน์

ส่งเสริมพัฒนาการเด็ก พละนามัยสมบูรณ์ สืบสานภูมิปัญญา รักษาวัฒนธรรม

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านผาบ่อง

สังกัด องค์การบริหารส่วนตำบลผาบ่อง กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

หลักการจัดการศึกษาปฐมวัย
ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐

เด็กทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับการอบรมเลี้ยงดูและการส่งเสริมพัฒนาการ ตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ตลอดจนได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เหมาะสม ด้วยปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเด็กกับพ่อแม่ เด็กกับผู้สอน เด็กกับผู้เลี้ยงดู หรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดู การพัฒนา และให้การศึกษาแก่เด็กปฐมวัย เพื่อให้เด็กมีโอกาสพัฒนาตนเองตามลำดับขั้นของพัฒนาการทุกด้าน อย่างเป็นองค์รวม มีคุณภาพ และเต็มตามศักยภาพ โดยกำหนดหลักการ ดังนี้

- ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้และพัฒนาการที่ครอบคลุมเด็กปฐมวัยทุกคน
- ยึดหลักการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษาที่เน้นเด็กเป็นสำคัญ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และวิถีชีวิตของเด็กตามบริบทของชุมชน สังคม และวัฒนธรรมไทย
- ยึดพัฒนาการและการพัฒนาเด็กโดยองค์รวม ผ่านการเล่นอย่างมีความหมาย ได้ลงมือกระทำในสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ เหมาะสมกับวัย และมีการพักผ่อนเพียงพอ
- จัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้สามารถดำรงชีวิต และสามารถปฏิบัติตนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นคนดี มีวินัย และมีความสุข
- สร้างความรู้ ความเข้าใจ และประสานความร่วมมือในการพัฒนาเด็กระหว่างสถานศึกษากับพ่อแม่ ครอบครัว ชุมชน และทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็กปฐมวัย

(๓)

จุดหมายการศึกษาปฐมวัย

ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ (สำหรับเด็กอายุต่ำกว่า ๓ ปี)

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย สำหรับเด็กอายุต่ำกว่า ๓ ปี จัดขึ้นสำหรับพ่อแม่ ผู้เลี้ยงดู หรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับ การอบรมเลี้ยงดูและพัฒนาเด็ก เพื่อใช้เป็นแนวทางการอบรมเลี้ยงดูและส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ อย่างเหมาะสมกับเด็กเป็นรายบุคคล

จุดหมาย

การพัฒนาเด็กอายุต่ำกว่า ๓ ปี มุ่งส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ที่เหมาะสมกับวัย ความสามารถ ความสนใจ และความแตกต่างระหว่างบุคคล ดังนี้

๑. ร่างกายเจริญเติบโตตามวัย แข็งแรง และมีสุขภาพดี
๒. สุขภาพจิตดีและมีความสุข
๓. มีทักษะชีวิตและสร้างปฏิสัมพันธ์กับบุคคลรอบตัวและอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข
๔. มีทักษะการใช้ภาษาสื่อสาร และสนใจเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ

คุณลักษณะที่พึงประสงค์

.....

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ กำหนดคุณลักษณะ -
ที่พึงประสงค์สำหรับเด็กอายุต่ำกว่า ๓ ปี ดังนี้

๑. พัฒนาการด้านร่างกาย

๑. ร่างกายเจริญเติบโตตามวัยและมีสุขภาพดี
๒. ใช้วัยวะขของร่างกายได้ประสานสัมพันธ์กัน

๒. พัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ

๓. มีความสุขและแสดงออกทางอารมณ์ได้เหมาะสมกับวัย

๓. พัฒนาการด้านสังคม

๔. รับรู้และสร้างปฏิสัมพันธ์กับบุคคลและสิ่งแวดล้อมรอบตัว
๕. ช่วยเหลือตนเองได้เหมาะสมกับวัย

๔. พัฒนาการด้านสติปัญญา

๖. สื่อความหมายและใช้ภาษาได้เหมาะสมกับวัย
๗. สนใจเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ รอบตัว

(๔)

การวิเคราะห์คุณลักษณะที่พึงประสงค์

พัฒนาการด้านร่างกาย

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่ ๑ ร่างกายเจริญเติบโตตามวัยและมีสุขภาพดี

คุณลักษณะที่ ๑.๑ ร่างกายเจริญเติบโตตามวัย

สภาพที่พึงประสงค์
๑. มีน้ำหนักตามเกณฑ์ของกรมอนามัย
๒. มีส่วนสูงตามเกณฑ์ของกรมอนามัย
๓. มีเส้นรอบศีรษะตามเกณฑ์ของกรมอนามัย

คุณลักษณะที่ ๑.๒ มีร่างกายแข็งแรง

สภาพที่พึงประสงค์
๑. มีภูมิต้านทานโรค ไม่ป่วยบ่อย
๒. ขับถ่ายเป็นเวลา
๓. รับประทานอาหารที่เหมาะสมกับวัย
๔. นอนและพักผ่อนที่เหมาะสมกับวัย

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่ ๒ ใช้วัยวะของร่างกายได้ประสานสัมพันธ์กัน

คุณลักษณะที่ ๒.๑ ใช้กล้ามเนื้อใหญ่ได้เหมาะสมกับวัย

สภาพที่พึงประสงค์
๑. วิ่งและหยุดได้ทันที และเริ่มวิ่งใหม่
๒. นั่งยอง ๆ เล่น โดยไม่เสียการทรงตัว
๓. เดินถอยหลังได้
๔. เดินขึ้น ลง บันได โดยมีมือข้างหนึ่งจับราวและก้าวเท้าโดยมีสองเท้าในขั้นเดียวกัน
๕. กระโดดอยู่กับที่ โดยเท้าพื้นพื้นทั้ง ๒ ข้าง

คุณลักษณะที่ ๒.๒ ใช้กล้ามเนื้อเล็กและประสานสัมพันธ์มือ - ตา ได้เหมาะสมกับวัย

สภาพที่พึงประสงค์
๑. วางก้อนไม้ซ้อนกันได้ ๔-๖ ก้อน
๒. เปิดพลิกหนังสือได้ที่ละแผ่น
๓. จับสีเทียนแท่งใหญ่เพื่อขีดเขียนได้
๔. เลียนแบบลากเส้นเป็นวงต่อเนื่อง หรือเส้นตรงแนวตั้ง

(๕)

พัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่ ๓ มีความสุขและแสดงออกทางอารมณ์ได้เหมาะสมกับวัย

คุณลักษณะที่ ๓.๑ ร่าเริงแจ่มใส

สภาพที่พึงประสงค์
๑. มีกิริยาท่าทางส่วนใหญ่อารมณ์ดี
๒. ยิ้มแย้ม หัวเราะง่าย
๓. มีแววตาที่มีความสุข

คุณลักษณะที่ ๓.๒ แสดงออกทางอารมณ์ได้เหมาะสมกับวัย

สภาพที่พึงประสงค์
๑. แสดงความรักต่อผู้อื่น
๒. แสดงความกังวลเมื่อแยกจากคนใกล้ชิด
๓. แสดงความภาคภูมิใจเมื่อทำสิ่งต่าง ๆ สำเร็จ
๔. ขอบพูดคำว่า “ไม่” แม้จะเป็นสิ่งที่ต้องการ

คุณลักษณะที่ ๓.๓ สนใจและมีความสุขกับธรรมชาติ สิ่งสวยงาม ดนตรีและจังหวะการเคลื่อนไหว

สภาพที่พึงประสงค์
๑. ตอบสนองต่อธรรมชาติ อย่างเพลิดเพลิน
๒. ตอบสนองต่อเสียงเพลง จังหวะดนตรี อย่างเพลิดเพลิน
๓. ตอบสนองต่อสิ่งสวยงามต่าง ๆ อย่างเพลิดเพลิน

พัฒนาการด้านสังคม

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่ ๔ รับรู้และสร้างปฏิสัมพันธ์กับบุคคลและสิ่งแวดล้อมรอบตัว

คุณลักษณะที่ ๔.๑ ปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมใกล้ตัวได้

สภาพที่พึงประสงค์
๑. ชอบการออกไปเที่ยวนอกสถานที่
๒. แสดงความเป็นเจ้าของกับสิ่งของของตนเอง
๓. ชอบเก็บสิ่งของของตนเองไว้ใกล้ตัว

คุณลักษณะที่ ๔.๒ เล่นและร่วมทำกิจกรรมกับผู้อื่นได้ตามวัย

สภาพที่พึงประสงค์
๑. ชอบเล่นของเล่นคนเดียว
๒. เล่นร่วมกับคนอื่นแต่ต่างคนต่างเล่น
๓. รอคอย ช่วงสั้น ๆ

(๖)

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่ ๕ ช่วยเหลือตนเองได้เหมาะสมกับวัย
คุณลักษณะที่ ๕.๑ ทำกิจวัตรประจำวันด้วยตนเองได้ตามวัยที่บ้าน

สภาพที่พึงประสงค์
๑. ใช้ช้อนตักอาหารเข้าปาก แต่หกบ้าง
๒. ชอบช่วยเหลืองานบ้านง่าย ๆ
๓. สวมเสื้อผ้าโดยมีคนช่วย
๔. บอกได้ว่าตนเองต้องการขับถ่าย

คุณลักษณะที่ ๕.๒ ทำกิจวัตรประจำวันด้วยตนเองได้ตามวัยที่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

สภาพที่พึงประสงค์
๑. ใช้ช้อนตักอาหารเข้าปาก แต่หกบ้าง
๒. ชอบช่วยเหลืองานง่าย ๆ
๓. สวมเสื้อผ้าโดยมีคนช่วย
๔. บอกได้ว่าตนเองต้องการขับถ่าย

พัฒนาการด้านสติปัญญา

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่ ๖ สื่อความหมายและใช้ภาษาได้เหมาะสมกับวัย

คุณลักษณะที่ ๖.๑ รับรู้และเข้าใจความหมายได้ตามวัย

สภาพที่พึงประสงค์
๑. ปฏิบัติตามคำสั่งได้ ๒ คำสั่งต่อเนื่อง
๒. สนใจฟังนิทานง่าย ๆ
๓. ร้องเพลงได้บางคำ และร้องเพลงคลอตามทำนอง
๔. สนใจดูหนังสือนิทานภาพ

คุณลักษณะที่ ๖ แสดงออกและ/หรือ พูดสื่อความหมายได้

สภาพที่พึงประสงค์
๑. พูดคำต่อกัน เช่น ไปเที่ยว
๒. พูดเป็นวลีสั้นๆ
๓. มักจะถามคำถาม “อะไร” และ “ทำไม”

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่ ๗ สนใจเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ รอบตัว

คุณลักษณะที่ ๗.๑ ความสนใจใฝ่รู้

สภาพที่พึงประสงค์
๑. สังเกต สำรวจ ลองผิดลองถูกกับคุณสมบัติของสิ่งต่างๆ
๒. อยากเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ
๓. ถามบ่อยถามซ้ำ
๔. จดจ่อต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้ยาวนานขึ้น

(๗)

คุณลักษณะที่ ๗.๒ เรียนรู้ผ่านการเลียนแบบ

สภาพที่พึงประสงค์
๑. เลียนแบบคำพูดที่ผู้ใหญ่วุด
๒. เลียนแบบการกระทำผู้ใกล้ชิดหรือเด็กอื่น
๓. พยายามเลียนเสียงต่างๆ

คุณลักษณะที่ ๘.๓ สำรวจโดยใช้ประสาทสัมผัส

สภาพที่พึงประสงค์
๑. สำรวจตามตัว ลิ่นชัก ชั้นวางของ ตะกร้าผ้า
๒. ชอบเล่น ลาก ดึง ผลัก โยน
๓. ชอบวางรูปทรงลงช่อง
๔. ค้นหาของที่ถูกลบซ่อนโดยมีสิ่งปกปิด ๒-๓ ชั้น
๕. ชอบละเลงสีด้วยมือ

ภารกิจจัดการศึกษาปฐมวัย

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านผาบ่อง

สังกัด กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม องค์การบริหารตำบลผาบ่อง

- ๑) พัฒนาความพร้อมของเด็กทุกด้าน ตามศักยภาพ
- ๒) พัฒนาคู และหัวหน้าศูนย์ฯ ให้มีความรู้ คุณธรรม จริยธรรม เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เด็ก และชุมชน
- ๓) พัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ให้สะอาด น่าดู น่าอยู่ น่าเรียน มีความร่มรื่น มีสิ่งแวดล้อมที่ดี มีความปลอดภัย เป็นที่ยอมรับของชุมชน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง
- ๔) ประสานชุมชน หน่วยงานต้นสังกัด ภาครัฐ และเอกชน ให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา

เป้าหมายการจัดการศึกษาปฐมวัย

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านผาบ่อง

สังกัด กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม องค์การบริหารตำบลผาบ่อง

๑. เด็กปฐมวัยกลุ่มอายุ ๒-๔ ปี ภายในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านผาบ่อง ได้รับการพัฒนาทั้ง ๔ ด้าน
๒. จัดประสบการณ์ให้เหมาะสมกับวัยของเด็กอายุ ๒-๔ ปี
๓. เด็กมีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบต่อหน้าที่
๔. เด็กมีความรักชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ รักความเป็นประชาธิปไตย
๕. เด็กได้เรียนรู้วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

โครงสร้างหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านผาบ่อง

สังกัด กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม องค์การบริหารตำบลผาบ่อง

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านผาบ่องได้กำหนดโครงสร้างของหลักสูตรสถานศึกษา (ฉบับปรับปรุง) พุทธศักราช ๒๕๖๑ โดยยึดถือหลักการอบรมเลี้ยงดูและส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ สำหรับเด็กอายุต่ำกว่า ๓ ปี เน้นการจัดประสบการณ์ผ่านการเล่นตามธรรมชาติที่เหมาะสมกับวัยอย่างเป็นองค์รวม ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา โดยจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการ ความสนใจ และความสามารถตามวัยของเด็ก ทั้งนี้ เด็กในช่วงวัยนี้จะมีพัฒนาการที่เพิ่มขึ้นมากกว่าในช่วงแรก เด็กมีการพึ่งพาตนเอง แสดงความเป็นตัวของตัวเอง จึงจำเป็นต้องคำนึงถึงสาระการเรียนรู้ที่ประกอบด้วย ประสบการณ์สำคัญ และสาระที่ควรเรียนรู้ ตลอดจนส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม เพื่อเป็นพื้นฐานการเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้นไป จึงได้กำหนดไว้ดังนี้

สาระการเรียนรู้

.....

สาระการเรียนรู้ของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย สำหรับเด็กอายุต่ำกว่า ๓ ปี เป็นสื่อกลางในการจัดประสบการณ์ เพื่อส่งเสริมพัฒนาการทุกด้าน ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ซึ่งจำเป็นต่อการพัฒนาเด็ก ให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ โดยอาจจัดในรูปแบบหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการ หรือเลือกรูปแบบที่เหมาะสมกับเด็กปฐมวัย สาระการเรียนรู้ ประกอบไปด้วย ๒ ส่วน คือ ประสบการณ์สำคัญ และสาระที่ควรเรียนรู้ ดังนี้

๑. ประสบการณ์สำคัญ ประสบการณ์สำคัญ เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้เด็กได้ลงมือทำด้วยตนเอง เพื่อพัฒนาเด็กทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา โดยเฉพาะระยะแรกเริ่มชีวิต และช่วงระยะปฐมวัยมีความสำคัญเป็นพิเศษ เนื่องจากเป็นรากฐานของพัฒนาการก้าวต่อไปของชีวิตเด็กแต่ละคน ตลอดจนเป็นปัจจัยสำคัญที่กำหนดความสามารถ แรงจูงใจ ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน และความกระตือรือร้นในการพัฒนาตนเองของเด็ก ที่จะส่งผลต่อเนื่องจากช่วงวัยเด็กไปสู่วัยรุ่นและวัยผู้ใหญ่ ประสบการณ์สำคัญจะเกี่ยวข้องกับการจัดสภาพแวดล้อมทุกด้านที่กระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้และมีความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์กับสิ่งต่าง ๆ รอบตัวในวิถีชีวิตของเด็กและในสังคมภายนอก อันจะส่งผลเป็นทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการเรียนรู้และสามารถพัฒนาต่อเนื่องไปสู่ระดับที่สูงขึ้น

ประสบการณ์สำคัญที่ช่วยส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ของเด็กนั้น พ่อแม่หรือผู้เลี้ยงดูจำเป็นต้องสนับสนุนให้เด็กมีประสบการณ์ตรงด้วยการใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้า การเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย การสร้างความรักความผูกพันกับคนใกล้ชิด การปฏิสัมพันธ์กับผู้คนและสิ่งต่าง ๆ รอบตัว และการรู้จักใช้ภาษาสื่อความหมาย ดังนั้น การฝึกทักษะต่าง ๆ ต้องให้เด็กมีประสบการณ์สำคัญผ่านการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน และการเล่น ให้เด็กเกิดการเรียนรู้จากการเล่นแบบ ลองผิดลองถูก สำรวจ ทดลอง และลงมือกระทำจริง การปฏิสัมพันธ์กับวัตถุสิ่งของ บุคคล และธรรมชาติรอบตัวเด็กตามบริบทของสภาพแวดล้อม จำเป็นต้องมีการจัดประสบการณ์สำคัญแบบองค์รวมที่ยึดเด็กเป็นสำคัญ ดังต่อไปนี้

๑.๑ ประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกาย เป็นการสนับสนุนให้เด็กได้มีโอกาสพัฒนากล้ามเนื้อใหญ่ กล้ามเนื้อเล็ก การประสานสัมพันธ์ระหว่างกล้ามเนื้อและระบบประสาท ในการทำกิจวัตรประจำวันหรือทำกิจกรรมต่าง ๆ การนอนหลับพักผ่อน การดูแลสุขภาพอนามัย และความปลอดภัยของตนเอง

ประสบการณ์สำคัญที่ควรส่งเสริม

๑. การเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายตามจังหวะดนตรี
๒. การเคลื่อนไหว และการทรงตัว
๓. การประสานสัมพันธ์ของกล้ามเนื้อ และระบบประสาท
๔. การเล่นเครื่องเล่นสัมผัส
๕. การวาด
๖. การเขียนขีดเขียน
๗. การปั้น
๘. การฉีก
๙. การตัดปะ
๑๐. การดูแลรักษาความสะอาดของร่างกาย ของใช้ส่วนตัว
๑๑. การรักษาความปลอดภัย

๑.๒ ประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ เป็นการสนับสนุนให้เด็กได้แสดงออกทางอารมณ์และความรู้สึกที่เหมาะสมกับวัย มีความสุข ร่างแรง แจ่มใส ได้พัฒนาความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง และความเชื่อมั่นในตนเอง จากการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน พ่อแม่หรือผู้เลี้ยงดูเป็นบุคคลที่มีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการทำให้เด็กรู้สึกเป็นที่รัก อบอุ่น มั่นคง เกิดความรู้สึกปลอดภัย ไว้วางใจ ซึ่งจะส่งผลให้เด็กเกิดความรู้สึกที่ดีต่อตนเองและเรียนรู้ที่จะสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น

ประสบการณ์สำคัญที่ควรส่งเสริม

๑. การรับรู้อารมณ์หรือความรู้สึกของตนเอง
๒. การแสดงอารมณ์ที่เป็นสุข
๓. การควบคุมอารมณ์และการแสดงออก
๔. การเล่นอิสระ
๕. การเล่นบทบาทสมมติ
๖. การชื่นชมธรรมชาติ
๗. การเพาะปลูกอย่างง่าย
๘. การเลี้ยงสัตว์
๙. การฟังนิทาน
๑๐. การร้องเพลง
๑๑. การท่องคำคล้องจอง
๑๒. การทำกิจกรรมศิลปะต่าง ๆ ตามความสนใจ

๑.๓ **ประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านสังคม** เป็นการสนับสนุนให้เด็กได้มีโอกาสปฏิสัมพันธ์กับบุคคลและสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ รอบตัว ในชีวิตประจำวัน ได้ปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ และปรับตัวอยู่ในสังคม เด็กมีโอกาสได้เล่น และทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น ไม่ว่าจะเป็นผู้ใหญ่ เด็กวัยเดียวกันหรือต่างวัย เพศเดียวกันหรือต่างเพศ อย่างสม่ำเสมอ

ประสบการณ์สำคัญที่ควรส่งเสริม	
๑.	การช่วยเหลือตนเองในกิจวัตรประจำวันตามวัย
๒.	การเล่นอย่างอิสระ
๓.	การเล่นรวมกลุ่มกับผู้อื่น
๔.	การแบ่งปันหรือการให้
๕.	การอดทนรอคอยตามวัย
๖.	การใช้ภาษาบอกความต้องการ
๗.	การออกไปเล่นนอกบ้าน
๘.	การไปสวนสาธารณะ
๙.	การออกไปร่วมกิจกรรมในศาสนสถาน

๑.๔ **ประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา** เป็นการสนับสนุนให้เด็กได้รับรู้และเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ รอบตัวในชีวิตประจำวันผ่านประสาทสัมผัสทั้งห้า และการเคลื่อนไหว ได้พัฒนาการการใช้ภาษา สื่อสารความหมายและความคิด รู้จักสังเกตคุณลักษณะต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นสี ขนาด รูปร่าง รูปทรง ผิวสัมผัส จดจำชื่อเรียกสิ่งต่าง ๆ รอบตัว

ประสบการณ์สำคัญที่ควรส่งเสริม	
๑.	การตอบคำถามจากกการคิด
๒.	การเชื่อมโยงจากประสบการณ์เดิม
๓.	การเรียงลำดับเหตุการณ์
๔.	การยืดหยุ่นการคิดตามวัย
๕.	การจดจ่อใส่ใจ
๖.	การสังเกตวัตถุหรือสิ่งของที่มีสีสันและรูปทรงที่ต่างกัน
๗.	การฟังเสียงต่าง ๆ รอบตัว
๘.	การฟังนิทานหรือเรื่องราวสั้น ๆ
๙.	การพูดบอกความต้องการ
๑๐.	การเล่าเรื่องราว
๑๑.	การสำรวจ
๑๒.	การทดลองอย่างง่าย ๆ
๑๓.	การคิดวางแผนที่ไม่ซับซ้อน
๑๔.	การคิดตัดสินใจหรือแก้ปัญหาในเรื่องที่ง่าย ๆ ด้วยตนเอง
๑๕.	การแสดงความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการ

(๑๑)

๒. สาระที่ควรเรียนรู้ สาระที่จะให้เด็กอายุต่ำกว่า ๓ ปี เรียนรู้ ควรเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับตนเองเป็นลำดับแรก แล้วจึงขยายไปสู่เรื่องที่อยู่ใกล้ตัวเด็ก เพื่อนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน เด็กควรได้รับการอบรมเลี้ยงดู และส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับวัย ดังนี้

๒.๑ เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก เด็กควรเรียนรู้เกี่ยวกับชื่อ และเพศของตนเอง การเรียกชื่อส่วนต่าง ๆ ของ ใบหน้าและร่างกาย การดูแลตนเองเบื้องต้น โดยมีผู้ใหญ่ให้การช่วยเหลือ การล้างมือ การขับถ่าย การรับประทานอาหาร การถอดและใส่เสื้อผ้า การรักษาความปลอดภัย และการนอนหลับพักผ่อน

ประสบการณ์

ด้านร่างกาย

- การเคลื่อนไหวกับที่และการเคลื่อนไหว เคลื่อนที่
- การเคลื่อนไหวพร้อมอุปกรณ์
- การเล่นเครื่องเล่นสนาม
- การเล่นเครื่องเล่นสัมผัส
- การเขียนภาพและการเล่นกับสี
- การปั้นและการประดิษฐ์สิ่งต่าง ๆ
- การปฏิบัติตามสุขภาพอนามัย
- การรักษาความปลอดภัยของตนเองและผู้อื่น

ด้านอารมณ์ จิตใจ

- การแสดงปฏิกริยาโต้ตอบเสียงดนตรีง่าย ๆ เช่น เครื่องดนตรีประเภทเคาะประเภทตี ฯลฯ
- การร้องเพลง
- การชื่นชมและสร้างสรรค์ สิ่งที่สวยงาม
- การแสดงออกอย่างสนุกสนานกับเรื่องสนุก ตลก ขบขันและเรื่องราว เหตุการณ์ที่สนุกสนานต่าง ๆ
- การเล่นอิสระ
- การเล่นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม
- การเล่นในห้องเรียน และนอกห้องเรียน

ด้านสังคม

- การปฏิบัติกิจวัตรประจำวันของตนเอง
- การเล่นและการทำงานร่วมกับผู้อื่น
- การแก้ปัญหาในการเล่น การปฏิบัติตามวัฒนธรรมตามท้องถิ่นที่อยู่อาศัย อยู่และความเป็นไทย

ด้านสติปัญญา

- การรู้จักสิ่งต่าง ๆ ด้วยการฟัง การมอง การสัมผัส ชิมรส ดมกลิ่น
- การเชื่อมโยงภาพ ภาพถ่าย และรูปแบบต่าง ๆ กับสิ่งของหรือสถานที่จริง
- การรับรู้และแสดงความรู้สึกผ่านสื่อ วัตถุ ของเล่นและผลงาน
- การแสดงความคิดสร้างสรรค์ผ่านสื่อ วัสดุ
- การพูดกับผู้อื่นเกี่ยวกับประสบการณ์ของตนเองหรือเล่าเรื่องเกี่ยวกับตนเอง
- การอธิบายเกี่ยวกับสิ่งของเหตุการณ์และความสัมพันธ์ของเรื่องราวที่สนใจ
- การเพิ่มขึ้นหรือลดลงของจำนวนหรือปริมาณ
- การอธิบายในเรื่องตำแหน่งของสิ่งของต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กัน
- การเริ่มต้นและการหยุดกระทำโดยสัญญาณ
- การสำรวจและอธิบายความเหมือนและความแตกต่าง

(๑๒)

- การจับคู่ จำแนก จัดกลุ่ม
- การเปรียบเทียบ เช่น สั้น / ยาว ชรุชระ / เรียบ ฯลฯ
- การนับสิ่งต่าง ๆ
- การจัดคู่ หนึ่งต่อหนึ่ง
- การฟังเรื่องราว นิทาน คำคล้องจอง คำกลอน
- การเขียนในหลายรูปแบบผ่านประสบการณ์ ที่สื่อความหมายต่อเด็ก
- การอ่านในหลายรูปแบบผ่านประสบการณ์ ที่สื่อความหมายต่อเด็ก

สาระย่อย
๑. ชื่อเล่น ชื่อจริง นามสกุล
๒. ลักษณะรูปร่าง หน้าตาและเพศ
๓. ชื่อ รูปร่างหน้าที่และการ ดูแลรักษาส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย
๔. การดูแลรักษาความสะอาดอย่างง่าย ๆ
๕. การแบ่งปัน
๖. การรับประทานอาหารด้วย ตนเอง
๗. การเลือกรับประทานอาหาร ที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย
๘. การยอมรับผู้อื่น
๙. การแสดงความรู้สึกที่ เหมาะสม
๑๐. การเป็นผู้นำและผู้ตาม

๒.๒ เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่แวดล้อมเด็ก เด็กควรเรียนรู้เกี่ยวกับบุคคลภายในครอบครัวและบุคคลภายนอกครอบครัว การรู้จักชื่อเรียกหรือสรรพนามแทนตัวของญาติ หรือผู้เลี้ยงดู วิธีปฏิบัติกับผู้อื่นอย่างเหมาะสม การทำทาย การไหว้ การเล่นกับพี่น้องในบ้าน การไปเที่ยวตลาดและสถานที่ต่าง ๆ ในชุมชน การเล่นที่สนามเด็กเล่น การเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา วัฒนธรรมและประเพณี

ประสบการณ์

ด้านร่างกาย

- การเคลื่อนไหวกับที่และการเคลื่อนไหว เคลื่อนที่
- การเคลื่อนไหวพร้อมอุปกรณ์
- การเล่นเครื่องเล่นสนาม
- การเล่นเครื่องเล่นสัมผัส
- การเขียนภาพและการเล่นกับสี
- การปั้นและการประดิษฐ์สิ่งต่าง ๆ
- การปฏิบัติตามสุขภาพอนามัย
- การรักษาความปลอดภัยของตนเองและผู้อื่น

ด้านอารมณ์ จิตใจ

- การแสดงปฏิกริยาโต้ตอบเสียงดนตรีง่าย ๆ เช่น เครื่องดนตรีประเภทเคาะประเภทตี ฯลฯ
- การร้องเพลง
- การชื่นชมและสร้างสรรค์ สิ่งที่สวยงาม
- การแสดงออกอย่างสนุกสนานกับเรื่องสนุก ตลก ขบขัน และเรื่องราว เหตุการณ์ที่สนุกต่าง ๆ
- การเล่นอิสระ
- การเล่นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม
- การเล่นในห้องเรียน และนอกห้องเรียน

ด้านสังคม

- การปฏิบัติกิจวัตรประจำวันของตนเอง
- การเล่นและการทำงานร่วมกับผู้อื่น
- การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและความเคารพความคิดเห็นของผู้อื่น
- การแก้ปัญหาในการเล่น
- การปฏิบัติตามวัฒนธรรมตามท้องถิ่นที่อยู่อาศัย อยู่และความเป็นไทย

ด้านสติปัญญา

- การรู้จักสิ่งต่าง ๆ ด้วยการฟัง การมอง การสัมผัส ชิมรส ดมกลิ่น
- การเชื่อมโยงภาพ ภาพถ่าย และรูปแบบต่าง ๆ กับสิ่งของหรือสถานที่จริง
- การรับรู้และแสดงความรู้สึกผ่านสื่อ วัตถุ ของเล่นและผลงาน
- การแสดงความคิดสร้างสรรค์ผ่านสื่อ วัสดุ
- การพูดกับผู้อื่นเกี่ยวกับประสบการณ์ของตนเองหรือเล่าเรื่องเกี่ยวกับตนเอง
- การอธิบายเกี่ยวกับสิ่งของเหตุการณ์และความสัมพันธ์ของเรื่องราวที่สนใจ
- การเพิ่มขึ้นหรือลดลงของจำนวนหรือปริมาณ
- การอธิบายในเรื่องตำแหน่งของสิ่งของต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กัน
- การเริ่มต้นและการหยุดกระทำโดยสัญญาณ
- การสำรวจและอธิบายความเหมือนและความแตกต่าง
- การจับคู่ จำแนก จัดกลุ่ม
- การเปรียบเทียบ เช่น สั้น / ยาว ขรุขระ / เรียบ ฯลฯ
- การเปรียบเทียบจำนวนมากกว่า น้อยกว่า เท่ากัน
- การนับสิ่งต่าง ๆ
- การจัดคู่ หนึ่งต่อหนึ่ง
- การฟังเรื่องราว นิทาน คำคล้องจอง คำกลอน
- การเขียนในหลายรูปแบบผ่านประสบการณ์ ที่สื่อความหมายต่อเด็ก

สาระย่อย

๑. ลักษณะของบ้าน
๒. ความสำคัญความหมายของครอบครัว
๓. ชื่อบุคคลในครอบครัว
๔. ชื่อ รูปร่าง ลักษณะหน้าตา ของบุคคลในครอบครัว
๕. ชื่อของโรงเรียนที่ตั้ง
๖. บุคคลในโรงเรียน
๗. หน้าที่ของบุคคลที่อยู่ในโรงเรียน
๘. กฎระเบียบของโรงเรียน
๙. อาชีพในชุมชน

๒.๓ ธรรมชาติรอบตัว เด็กควรได้เรียนรู้เกี่ยวกับการสำรวจสิ่งต่าง ๆ ในธรรมชาติรอบตัว เช่น สัตว์ พืช ดอกไม้ ใบไม้ ผ่านการใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้า การเล่นน้ำ การเล่นทราย การเลี้ยงสัตว์ต่าง ๆ ที่ไม่เป็นอันตราย การเดินเล่นในสวน การเพาะปลูกอย่างง่าย

ประสบการณ์**ด้านร่างกาย**

- การเคลื่อนไหวกับที่และการเคลื่อนไหว เคลื่อนที่
- การเคลื่อนไหวพร้อมอุปกรณ์

- การเล่นเครื่องเล่นสนาม
- การเล่นเครื่องเล่นสัมผัส
- การเขียนภาพและการเล่นกับสี
- การปั้นและการประดิษฐ์สิ่งต่าง ๆ
- การปฏิบัติตามสุขภาพอนามัย
- การรักษาความปลอดภัยของตนเองและผู้อื่น

ด้านอารมณ์ จิตใจ

- การแสดงปฏิกิริยาโต้ตอบเสียงดนตรีง่าย ๆ เช่น เครื่องดนตรีประเภทเคาะ ประเภทตี ฯลฯ
- การร้องเพลง
- การชื่นชมและสร้างสรรค์ สิ่งที่สวยงาม
- การแสดงออกอย่างสนุกสนานกับเรื่องสนุก ตลก ขบขัน และเรื่องราว เหตุการณ์ ที่สนุกต่าง ๆ / - การเล่นอิสระ
- การเล่นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม / - การเล่นในห้องเรียน และนอกห้องเรียน

ด้านสังคม

- การปฏิบัติกิจวัตรประจำวันของตนเอง
- การเล่นและการทำงานร่วมกับผู้อื่น
- การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและความเคารพความคิดเห็นของผู้อื่น
- การแก้ปัญหาในการเล่น
- การปฏิบัติตามวัฒนธรรมตามท้องถิ่นที่อยู่อาศัย อยู่และความเป็นไทย

ด้านสติปัญญา

- การรู้จักสิ่งต่าง ๆ ด้วยการฟัง การมอง การสัมผัส ชิมรส ดมกลิ่น
- การเชื่อมโยงภาพ ภาพถ่าย และรูปแบบต่าง ๆ กับสิ่งของหรือสถานที่จริง
- การรับรู้และแสดงความรู้สึกผ่านสื่อ วัตถุ ของเล่นและผลงาน
- การแสดงความคิดสร้างสรรค์ผ่านสื่อ วัสดุ
- การพูดกับผู้อื่นเกี่ยวกับประสบการณ์ของตนเองหรือเล่าเรื่องเกี่ยวกับตนเอง
- การอธิบายเกี่ยวกับสิ่งของเหตุการณ์และความสัมพันธ์ของเรื่องราวที่สนใจ
- การเพิ่มขึ้นหรือลดลงของจำนวนหรือปริมาณ
- การอธิบายในเรื่องตำแหน่งของสิ่งของต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กัน
- การเริ่มต้นและการหยุดกระทำโดยสัญญาณ
- การสำรวจและอธิบายความเหมือนและความแตกต่าง
- การจับคู่ จำแนก จัดกลุ่ม
- การเปรียบเทียบ เช่น สั้น / ยาว ขรุขระ / เรียบ ฯลฯ
- การเปรียบเทียบจำนวนมากกว่า น้อยกว่า เท่ากัน
- การนับสิ่งต่าง ๆ - การจัดคู่ หนึ่งต่อหนึ่ง
- การฟังเรื่องราว นิทาน คำคล้องจอง คำกลอน
- การเขียนในหลายรูปแบบผ่านประสบการณ์ ที่สื่อความหมายต่อเด็ก

สาระย่อย

๑. สิ่งมีชีวิต	- ชื่อ	- รูปร่าง ลักษณะ
	- ความเหมือน และความแตกต่าง	- ความเมตตากรุณา
๒. สิ่งไม่มีชีวิต	- ชื่อ	- ลักษณะ
		- ความเหมือนและความแตกต่าง
๓. ฤดูกาล	- ชื่อฤดูกาล	- การปฏิบัติตนให้เหมาะสมกับฤดู
		- การรักษาสุขภาพ
๔. กลางวัน กลางคืน	- รูปร่าง ลักษณะของดวงอาทิตย์ และดวงจันทร์	
	- ข้อแตกต่างของกลางวัน และกลางคืน	
	- การปฏิบัติตนในเวลากลางวัน กลางคืน	

๒.๔ สิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็ก เด็กควรเรียนรู้เกี่ยวกับชื่อและของเล่นของใช้ที่อยู่รอบตัว การเชื่อมโยงลักษณะหรือคุณสมบัติอย่างง่าย ๆ ของสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่ใกล้ตัวเด็ก เช่น สีรูปร่าง รูปทรง ขนาด ผิวสัมผัส

ประสบการณ์**ด้านร่างกาย**

- การเคลื่อนไหวกับที่และการเคลื่อนไหว เคลื่อนที่
- การเคลื่อนไหวพร้อมอุปกรณ์
- การเล่นเครื่องเล่นสนาม
- การเล่นเครื่องเล่นสัมผัส
- การเขียนภาพและการเล่นกับสี
- การปั้นและการประดิษฐ์สิ่งต่าง ๆ
- การปฏิบัติตามสุขภาพอนามัย
- การรักษาความปลอดภัยของตนเองและผู้อื่น

ด้านอารมณ์ จิตใจ

- การแสดงปฏิกิริยาโต้ตอบเสียงดนตรีง่าย ๆ เช่น เครื่องดนตรีประเภทเคาะประเภทตี ฯลฯ
- การร้องเพลง
- การชื่นชมและสร้างสรรค์ สิ่งที่สวยงาม
- การแสดงออกอย่างสนุกสนานกับเรื่องสนุก ตลก ขบขัน และเรื่องราว เหตุการณ์ที่สนุกสนานต่าง ๆ
- การเล่นอิสระ
- การเล่นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม
- การเล่นในห้องเรียน และนอกห้องเรียน

ด้านสังคม

- การปฏิบัติกิจวัตรประจำวันของตนเอง
- การเล่นและการทำงานร่วมกับผู้อื่น
- การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและความเคารพความคิดเห็นของผู้อื่น
- การแก้ปัญหาในการเล่น
- การปฏิบัติตามวัฒนธรรมตามท้องถิ่นที่อยู่อาศัย อยู่และความเป็นไทย

ด้านสติปัญญา

- การรู้จักสิ่งต่าง ๆ ด้วยการฟัง การมอง การสัมผัส ชิมรส ดมกลิ่น
- การเชื่อมโยงภาพ ภาพถ่าย และรูปแบบต่าง ๆ กับสิ่งของหรือสถานที่จริง
- การรับรู้และแสดงความรู้สึกผ่านสื่อ วัตถุ ของเล่นและผลงาน
- การแสดงความคิดสร้างสรรค์ผ่านสื่อ วัสดุ
- การพูดกับผู้อื่นเกี่ยวกับประสบการณ์ของตนเองหรือเล่าเรื่องเกี่ยวกับตนเอง

(๑๖)

- การอธิบายเกี่ยวกับสิ่งของเหตุการณ์และความสัมพันธ์ของเรื่องราวที่สนใจ
- การอธิบายในเรื่องตำแหน่งของสิ่งของต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กัน
- การสำรวจและอธิบายความเหมือนและความแตกต่าง
- การจับคู่ จำแนก จัดกลุ่ม
- การเปรียบเทียบ เช่น สั้น / ยาว ขรุขระ / เรียบ ฯลฯ
- การเปรียบเทียบจำนวนน้อยกว่า มากกว่า เท่ากัน
- การนับสิ่งต่าง ๆ
- การจัดคู่ หนึ่งต่อหนึ่ง
- การฟังเรื่องราว นิทาน คำคล้องจอง คำกลอน
- การเขียนในหลายรูปแบบผ่านประสบการณ์ ที่สื่อความหมายต่อเด็ก

สาระย่อย
๑. เครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน <ul style="list-style-type: none">- ชื่อ- ลักษณะรูปร่าง สี ขนาด ผิวสัมผัส- วิธีการใช้ ประโยชน์- การเก็บรักษา การทำความสะอาด
๒. การคมนาคม <ul style="list-style-type: none">- ประเภท- ชื่อของยานพาหนะ แต่ละประเภท- วิธีการเลือกใช้ยานพาหนะที่เหมาะสม
๓. การสื่อสาร <ul style="list-style-type: none">- ชื่อเครื่องมือการสื่อสาร- รูปร่าง, ลักษณะ

นอกจากสาระที่ควรเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ จำนวน ๔ สาระที่ควรเรียนรู้แล้ว ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านผาบ่องสังกัดกองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม องค์การบริหารตำบลผาบ่องได้กำหนดสาระที่ควรเรียนรู้เพิ่มเติม เกี่ยวกับนโยบาย และจุดเน้น ที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย กำหนดเพิ่มขึ้น ทั้งนี้ เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้เกี่ยวกับวิถีชีวิต ศาสนา และขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม และความเป็นไทย โดยมีสาระรายละเอียดสาระที่ควรเรียนรู้เพิ่มเติม ดังนี้

๒.๕ วันสำคัญ เด็กควรเรียนรู้เกี่ยวกับวันสำคัญเกี่ยวกับวิถีชีวิต ศาสนาและขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม และความเป็นไทย ทั้งของชาติและของชุมชนท้องถิ่น

(๑๗)

ลำดับที่	สาระที่ควรเรียนรู้เรื่องวันสำคัญ	ตัวอย่างวันสำคัญต่าง ๆ	หมายเหตุ
๑	วันสำคัญทางศาสนา (๑) วันสำคัญทางศาสนาพุทธ (๒) วันสำคัญทางศาสนาคริสต์ (๓) วันสำคัญทางศาสนาอื่น	๑. วันมาฆบูชา ๒. วันวิสาขบูชา ๓. วันอาสาฬหบูชา ๔. วันเข้าพรรษา ๕. วันออกพรรษา ๖. วันพระ ฯลฯ วันคริสต์มาส ฯลฯ แต่ละท้องถิ่นพิจารณาตามความ- เหมาะสม	
๒	วันสำคัญของชาติ	๑. วันเฉลิมพระชนมพรรษา ๒. วันปิยมหาราช ๓. วันรัฐธรรมนูญ	
๓	วันสำคัญของท้องถิ่น	๑. วันลอยกระทง ๒. วันสงกรานต์ ๓. วันสำคัญในแต่ละภาค เช่น * ภาคใต้ - วันงานประเพณีชักพระ ฯลฯ * ภาคเหนือ - วันงานประเพณียี่เป็ง ฯลฯ * ภาคกลาง - วันงานประเพณีแข่ง- เรือพาย / แห่นางแมว ฯลฯ * ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ - วันงานประเพณีบุญบั้งไฟ ฯลฯ	
๔	วันสำคัญอื่น ๆ	๑. วันเด็ก ๒. วันครู ฯลฯ	

๒.๖ ท้องถิ่นของเรา

(๑) ประวัติความเป็นมา (๒) ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี (๓) แหล่งการท่องเที่ยว (๔) บุคคลสำคัญ (๕) การประกอบอาชีพ

(๖) สภาพภูมิประเทศ / ภูมิอากาศ (๗) สภาพปัญหาในชุมชน / สังคม / พิบัติภัย (๘) สภาพเศรษฐกิจและสังคม

(๙) ทรัพยากรสิ่งแวดล้อม (๑๐) พระราชกรณียกิจในท้องถิ่น (๑๑) ภูมิปัญญา / สินค้า / OTOP

๒.๗ ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

การจัดกิจกรรมตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสำหรับเด็กปฐมวัย

แนวคิดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

การพัฒนาตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง คือ การพัฒนาที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของทางสายกลาง และความไม่ประมาท โดยคำนึงถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว ตลอดจนใช้ความรู้ ความรอบคอบ และคุณธรรม ประกอบการวางแผน การตัดสินใจ และการกระทำ ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีหลักพิจารณาอยู่ ๕ ส่วน ดังนี้

๑. กรอบแนวคิด เป็นปรัชญาที่ชี้แนะแนวทางการดำรงอยู่ และปฏิบัติตนในทางที่ควรจะเป็น โดยมีพื้นฐานมาจากวิถีชีวิตดั้งเดิมของสังคมไทย สามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้ตลอดเวลา และเป็นการมองโลกเชิงระบบที่มี

การเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา และเป็นการมองโลกเชิงระบบที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา มุ่งเน้นการรอดพ้นจากภัย และวิกฤต เพื่อความมั่นคง และความยั่งยืนของการพัฒนา

๒. คุณลักษณะ เศรษฐกิจพอเพียงสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการปฏิบัติตนได้ในทุกระดับ โดยเน้นการปฏิบัติบนทางสายกลาง และการพัฒนาอย่างเป็นขั้นตอน

๓. ค่านิยม ความพอเพียงจะต้องประกอบด้วย ๓ คุณลักษณะ พร้อม ๆ กันดังนี้

(๑) **ความพอประมาณ** หมายถึง ความพอดีที่ไม่น้อยเกินไป และไม่มากเกินไปโดยไม่เบียดเบียนตนเอง และผู้อื่น เช่นการผลิต และการบริโภคที่อยู่ในระดับพอประมาณ

(๒) **ความมีเหตุผล** หมายถึง การตัดสินใจเกี่ยวกับระดับของความพอเพียงนั้น จะต้องเป็นไปอย่างมีเหตุผล โดยพิจารณาจากเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้องตลอดจนคำนึงถึงผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการกระทำนั้น ๆ อย่างรอบคอบ

(๓) **การมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว** หมายถึง การเตรียมตัวให้พร้อมรับผลกระทบ และการเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นโดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ของสถานการณ์ต่าง ๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตทั้งใกล้ และไกล
เงื่อนไข การตัดสินใจและการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ให้อยู่ในระดับพอเพียงนั้น ต้องอาศัยทั้งความรู้ และคุณธรรมเป็นพื้นฐาน กล่าวคือ

- **เงื่อนไขความรู้** ประกอบด้วย ความรอบรู้เกี่ยวกับวิชาการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างรอบด้าน ความรอบคอบที่จะนำความรู้เหล่านั้นมาพิจารณาให้เชื่อมโยงกัน เพื่อประกอบการวางแผน และความระมัดระวังในขั้นปฏิบัติ

- **เงื่อนไขคุณธรรม** ที่จะต้องเสริมสร้างประกอบด้วย มีความตระหนักในคุณธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริต และมีความอดทน มีความเพียร ใช้สติปัญญาในการดำเนินชีวิต

แนวทางปฏิบัติ / ผลที่คาดว่าจะได้รับ จากการนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ คือ การพัฒนาที่สมดุล และยั่งยืน พร้อมรับต่อการเปลี่ยนแปลงในทุกด้าน ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม ความรู้ และเทคโนโลยี ประการที่สำคัญของเศรษฐกิจพอเพียง

๑. **พอมีพอกิน** ปลูกพืชสวนครัวไว้กินเองบ้าง ปลูกไม้ผลไว้หลังบ้าน ๒-๓ ต้น พอที่จะมีไว้กินเองในครัวเรือน เหลือจึงขายไป

๒. **พอยู่พอใช้** ทำให้บ้านน่าอยู่ ปราศจากสารเคมี กลิ่นเหม็น ใช้แต่ของที่ เป็นธรรมชาติ (ใช้จุลินทรีย์ผสมน้ำถูพื้นบ้าน จะสะอาดกว่าใช้น้ำยาเคมี) รายจ่ายลดลง สุขภาพจะดีขึ้น (ประหยัดค่า-รักษาพยาบาล)

๓. **พออกพอใจ** เราต้องรู้จักพอ รู้จักประมาณตน ไม่ใคร่อยากใคร่มีเช่นผู้อื่น เพราะเราจะหลงติดกับวัตถุ ปัญญาจะไม่เกิด

๒.๘ อาเซียนศึกษา

(๑) บ้านเราและเพื่อนบ้านอาเซียน

๑. แผนที่ที่ตั้ง/สถานที่สำคัญและแหล่งท่องเที่ยว

๒. ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและฤดูกาล

๓. ฤดูกาล และภัยพิบัติ

๔. อาชีพและสินค้าเศรษฐกิจ

๕. สกุลเงิน

(๒) ประเทศสมาชิกอาเซียน

๑. ชื่อประเทศและธงชาติของประเทศสมาชิกอาเซียน

๒. ดอกไม้ / ต้นไม้ ประจำชาติ

๓. สัญลักษณ์ตราแผ่นดิน

๔. สัตว์ประจำชาติ

๕. เพลงชาติประเทศสมาชิกอาเซียน

(๓) สังคมและวัฒนธรรม

๑. ศาสนาและวันสำคัญ

๒. ชุดแต่งกายประจำชาติ

๓. อาหารประจำชาติ

๔. ภาษา ประเพณีและวัฒนธรรม

๕. การละเล่น การแสดงและนิทานประจำชาติ

(๔) อาเซียนที่รัก

๑. ธงอาเซียน

๒. ตราสัญลักษณ์อาเซียน

๓. คำขวัญอาเซียน

๔. เพลงอาเซียน

๕. ภาษาอาเซียน

๒.๙ สะเต็มศึกษา

การเปลี่ยนแปลงของยุคสมัยที่มีการเติบโตทางเทคโนโลยี สารสนเทศ และสังคมมนุษย์ส่งผลต่อการดำเนินชีวิตและการเตรียมพัฒนาบุคลากรของมนุษย์ให้มีศักยภาพสอดคล้องสิ่งที่เปลี่ยนแปลงไป ความรู้เกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ มีมากมาย จากการศึกษาในรูปแบบเดิมที่เด็กหรือผู้เรียนมักจะเรียนรู้โดยมีครูผู้สอนเป็นผู้ที่ถ่ายทอดวิชาความรู้ต่าง ๆ เหล่านั้น มาเป็นการศึกษาที่เด็กหรือผู้เรียนสามารถที่จะสืบค้นข้อมูลได้ด้วยตนเอง จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางในเรื่องต่าง ๆ ที่เด็กสนใจ สืบค้นข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต เป็นต้น

ดังนั้นสิ่งที่ครูผู้สอนควรส่งเสริมให้เด็กได้พัฒนาคือ ทักษะการเรียนรู้ ที่จะทำให้เด็กรู้วิธีการสืบค้นหาข้อมูลได้ด้วยตนเองและมีวิจารณญาณในการเลือกพิจารณาข้อมูลที่เป็นความรู้ที่มีประโยชน์ การจัดการศึกษาแบบบูรณาการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรมศาสตร์ และ คณิตศาสตร์ หรือ STEM เป็นรูปแบบการจัดการศึกษาที่บูรณาการกลุ่มสาระและ ทักษะกระบวนการของทั้ง ๔ สาระอันได้แก่ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรมศาสตร์ และ คณิตศาสตร์โดยนำลักษณะธรรมชาติของแต่ละสาขาและ กระบวนการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนมาผสมผสานกันเพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาทักษะที่สำคัญและจำเป็นอีกทั้งยังตอบสนองต่อการดำรงชีวิตอยู่ในยุคปัจจุบันและโลกอนาคต อีกด้วย ลักษณะของ STEM มีดังต่อไปนี้

ตัวอักษรตัวแรก ของ STEM คือ S มาจากคำว่า Science หรือ วิทยาศาสตร์ ซึ่งเป็นสาระที่ศึกษาทำความเข้าใจเกี่ยวกับ ธรรมชาติรอบตัว ในการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ให้กับผู้เรียน จะเน้นให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้โดยผ่านกระบวนการที่เรียกว่า กระบวนการสืบเสาะหาความรู้ (Inquiry Process) ที่จะประกอบด้วยขั้นตอน

๑. ขั้นการสร้างความสนใจ

เป็นขั้นของการนำเข้าสู่บทเรียน ซึ่งอาจจะเป็นข้อสงสัยที่เกิดจากตัวผู้เรียน หรือ อาจจะเป็นข้อสงสัยที่เกิดขึ้นในขณะที่อภิปรายหรือทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง ซึ่งครูผู้สอนไม่ควรบังคับให้เด็กยอมรับประเด็นปัญหาที่ครูสนใจ ซึ่งตัวอย่างจัดกิจกรรมที่ครูผู้สอนสามารถจัดเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจมากขึ้นได้แก่ สาธิตทดลอง เล่าเรื่อง ทศนศึกษา เป็นต้น

๒.ขั้นสำรวจและการค้นหา เมื่อมีข้อคำถามแล้ว ก็มีการวางแผนการหาคำตอบ

- กำหนดแนวทางในการเก็บรวบรวมข้อมูล
- ลงมือเก็บข้อมูล ในการวางแผน

- การลงมือปฏิบัติให้ได้คำตอบ ประกอบด้วย การสังเกต การวัด การทดลอง เป็นต้น

๓. ชั้นอธิบายและลงข้อสรุป เมื่อได้ข้อมูลแล้วก็นำข้อมูล มาแปลผล สรุปผล

๔. ชั้นขยายความรู้ เป็นการนำความรู้มาเชื่อมโยงกับความรู้เดิมหรือแนวคิดที่ได้ค้นคว้าเพิ่มเติมขึ้น

๕. ชั้นการประเมิน เป็นการประเมินการเรียนรู้ด้วยกระบวนการต่าง ๆ ว่าผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้อะไรบ้าง อย่างไร และ มากน้อยเพียงใด

บทบาทของวิทยาศาสตร์ในการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรมศาสตร์ และคณิตศาสตร์ (STEM) นี้ นอกจากจะมีส่วนทำให้ผู้เรียนได้นำความรู้ทางวิทยาศาสตร์มาประยุกต์ใช้ในกิจกรรม STEM แล้ว บทบาทของวิทยาศาสตร์ใน STEM ยังมีส่วนในการช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนมีทักษะการคิดและแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ คิดอย่างเป็นเหตุเป็นผล คิดสร้างสรรค์ คิดวิเคราะห์วิจารณ์ มีทักษะที่สำคัญในการสืบค้นข้อมูลความรู้ สามารถตัดสินใจโดยใช้ข้อมูลที่หลากหลายและประจักษ์พยานที่ตรวจสอบได้

ตัวอักษรตัวที่สอง ของ STEM คือ T มาจากคำว่า Technology หรือ เทคโนโลยี

ซึ่งเป็นสาระที่เกี่ยวกับกระบวนการแก้ปัญหา การพัฒนาสิ่งต่างๆหรือกระบวนการต่าง ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของมนุษย์เรา ดังนั้น คำว่า เทคโนโลยีจึงไม่ได้หมายความถึงแค่ผลผลิตที่ได้จากกระบวนการแก้ปัญหาอย่างเช่น คอมพิวเตอร์กล้องถ่ายรูป โทรศัพท์มือถือ เป็นต้น เท่านั้น แต่ยังหมายถึงกระบวนการแก้ปัญหาอีกด้วย สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (๒๕๕๗) ระบุขั้นตอนในกระบวนการทางเทคโนโลยีประกอบด้วย ๗ ขั้นตอนดังนี้

๑. กำหนดปัญหาหรือความต้องการ
๒. รวบรวมข้อมูล โดยอาจจะรวบรวมข้อมูลจากตำรา วารสาร บทความ อินเทอร์เน็ต
๓. เลือกรีวิวการ เป็นการพิจารณาเลือกรีวิวที่เหมาะสมและสอดคล้องกับการแก้ปัญหา
๔. ออกแบบและปฏิบัติการ
๕. ทดสอบ เป็นการตรวจสอบว่าชิ้นงานหรือวิธีที่สร้างขึ้นสามารถแก้ปัญหาได้หรือไม่
๖. ปรับปรุงแก้ไข เป็นการวิเคราะห์ว่าชิ้นงานหรือวิธีที่สร้างขึ้นจะปรับ แก้ไขส่วนใด
๗. ประเมินผล เป็นการประเมินผลว่าชิ้นงานหรือวิธีที่สร้างขึ้นสามารถแก้ปัญหาได้หรือไม่ ถ้ายังมีปัญหาก็จะต้องปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้การทำงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น

บทบาทของเทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรมศาสตร์ และคณิตศาสตร์ (STEM) นี้ จะพัฒนาให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการคิด แก้ปัญหา ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ คิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ คิดอย่างเป็นเหตุ เป็นผล อีกทั้งยังเป็นการพัฒนานิสัยความรอบคอบ ความเพียร ไม่ย่อท้อต่อความล้มเหลวหรือความผิดพลาดที่อาจจะเกิดขึ้นในขณะทำกิจกรรม

ตัวอักษรตัวที่สาม ของ STEM คือ E มาจากคำว่า Engineering หรือ วิศวกรรมศาสตร์ ซึ่งวิศวกรรมในที่นี้ หมายถึง * การออกแบบ * การวางแผน เพื่อแก้ปัญหา โดยเป็นการใช้องค์ความรู้ต่าง ๆ มาสร้างสรรค์ ออกแบบผลงานภายใต้ข้อจำกัด หรือเงื่อนไขที่กำหนด ซึ่งบทบาทของเทคโนโลยีและวิศวกรรมศาสตร์ใน STEM จะเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันกระบวนการออกแบบของวิศวกรรมศาสตร์ ประกอบด้วยขั้นตอนดังนี้

๑. กำหนดปัญหา หรือความต้องการ
๒. หาแนวทางการแก้ปัญหา
๓. ลงมือปฏิบัติเพื่อแก้ปัญหา
๔. ทดสอบและประเมินผล

บทบาทของวิศวกรรมศาสตร์ในการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรมศาสตร์ และคณิตศาสตร์ (STEM) จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาความคิดสร้างสรรค์ การคิดแก้ปัญหา การคิดเป็นเหตุเป็นผล การคิดเป็นระบบ อีกทั้งยังเป็นการฝึกนิสัยความเพียร ความรอบคอบ

ตัวอักษรตัวสุดท้าย ใน STEM คือ M มาจาก Mathematics หรือ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรมศาสตร์ และคณิตศาสตร์ จะครอบคลุมเรื่อง จำนวนและกระบวนการ การวัด เรขาคณิต พีชคณิต การวิเคราะห์ข้อมูลและความน่าจะเป็น และทักษะกระบวนการทางคณิตศาสตร์

บทบาทของคณิตศาสตร์ในการจัดการเรียนรู้ แบบบูรณาการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรมศาสตร์ และคณิตศาสตร์ (STEM) จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหา การคิดเป็นเหตุเป็นผล ทักษะการคิดสร้างสรรค์ การสื่อสารและการนำเสนอให้ผู้อื่นเข้าใจได้จะเห็นว่าเมื่อผสมผสานสาระและทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรมศาสตร์ และคณิตศาสตร์ แล้วนำมาจัดกิจกรรมบูรณาการ นั้นจะทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับทักษะที่จำเป็นสำหรับ การดำเนินชีวิตในศตวรรษที่ ๒๑ที่ผู้เรียนจะได้นำความรู้ในสาระต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้ได้จริง ได้พัฒนาทักษะการคิด และคุณลักษณะที่ผู้เรียนจะได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมร่วมกัน เป็นการฝึกให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการทำงานกลุ่ม และทักษะการสื่อสาร การจัดกิจกรรมบูรณาการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรมศาสตร์ และคณิตศาสตร์ (STEM) สามารถจัดได้ตั้งแต่ในเด็กปฐมวัย ซึ่งโดยทั่วไป การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในระดับปฐมวัย มีลักษณะเป็นการจัดกิจกรรมบูรณาการอยู่แล้ว

* แต่ประเด็นที่ครูผู้สอนจะต้องเน้นเพื่อให้มีลักษณะเป็นกิจกรรมบูรณาการ STEM ชัดเจนขึ้น คือ

* จะต้องเน้นให้เด็กได้แก้ปัญหา โดยใช้อาศัยความรู้และทักษะกระบวนการต่าง ๆ ที่เป็นทักษะกระบวนการที่ได้กล่าวมาแล้วในส่วนประกอบของ ๔ สาระ มาสร้างสรรค์ออกแบบผลงานหรือออกแบบวิธีการภายใต้ข้อจำกัดหรือเงื่อนไขที่กำหนด โดยอาจจะมีรายละเอียดที่ปรับเพื่อให้สอดคล้องกับพัฒนาการของเด็กในช่วงวัยนี้ เช่น ในสาระวิทยาศาสตร์ที่จะจัดให้กับเด็กปฐมวัยนั้น

สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ได้เสนอแนะว่า กระบวนการสืบเสาะหาความรู้ทางวิทยาศาสตร์ จะประกอบด้วย

๑. การมีส่วนร่วมในการตั้งคำถามเชิงวิทยาศาสตร์อย่างง่าย ๆ
 ๒. การสำรวจตรวจสอบเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสังเกต สำรวจ สืบค้น หรือทดลองและบันทึกผลการสำรวจตรวจสอบด้วยวิธีที่เหมาะสมกับวัย
 ๓. การตอบคำถามที่ตั้งขึ้นโดยใช้ผลจากการสำรวจตรวจสอบมาสร้างคำอธิบายที่มีเหตุผล
 ๔. การนำเสนอผลการสำรวจตรวจสอบให้กับผู้อื่นด้วยวิธีที่เหมาะสมกับวัยและความสามารถ
- นอกจากนี้ในสาระ วิทยาศาสตร์ จะเน้นในทักษะกระบวนการ ที่เด็กปฐมวัยจะได้ใช้ได้แก่ ทักษะการสังเกต การวัด การลงความเห็นจากข้อมูล การจำแนกประเภท การพยากรณ์ การคำนวณ การหาความสัมพันธ์ระหว่างสเปกกับสเปสและสเปสกับเวลา การจัดการกระทำและสื่อความหมายข้อมูล

๒.๑๐ โตไปไม่โกง

กรอบสาระกิจกรรมโตไปไม่โกง ระดับปฐมวัย ประกอบด้วย ๕ สาระ

๑. ความซื่อสัตย์สุจริต

คือ การยึดมั่นในความสัตย์จริงและสิ่งที่ถูกต้องดีงาม รู้จักแยกแยะถูกผิด ปฏิบัติต่อตนเองและผู้อื่นโดยชอบ ไม่คดโกง

คุณลักษณะที่พึงประสงค์

- พุดความจริง
- ไม่ลักขโมย
- ทำตัวเป็นที่น่าเชื่อถือ ทำตามสัญญา
- กล้าเปิดเผยความจริง
- รู้จักแยกแยะประโยชน์ส่วนตัว ส่วนรวม

๒. การมีจิตสาธารณะ

คือ การมีจิตสำนึกเพื่อส่วนรวม ตระหนักรู้และคำนึงถึงสังคมส่วนรวม มีความรับผิดชอบต่อตนเองในการกระทำใด ๆ เพื่อไม่ให้เกิดผลเสียหายต่อส่วนรวมและพร้อมที่จะเสียสละประโยชน์ส่วนตนเพื่อรักษาผลประโยชน์ส่วนรวม

คุณลักษณะที่พึงประสงค์

- ร่วมดูแลสังคม
- รับผิดชอบต่อส่วนรวม
- เสียสละเพื่อส่วนรวม
- เอื้อเฟื้อ เมตตา มีน้ำใจ
- ไม่เห็นแก่ตัว

๓. ความเป็นธรรมทางสังคม

คือ การปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกันอย่างมีเหตุผล โดยไม่เลือกปฏิบัติต่อเพศ เชื้อชาติ ชนชั้น สถานะทางเศรษฐกิจและสังคม

คุณลักษณะที่พึงประสงค์

- นึกถึงใจเขาใจเรา
- ไม่เอาเปรียบผู้อื่น
- รับฟังผู้อื่น
- เคารพและให้เกียรติผู้อื่น
- กตัญญูอย่างมีเหตุผล
- คำนึงถึงความยุติธรรมโดยตลอด

๔. การกระทำอย่างรับผิดชอบต่อ

คือ การมีจิตสำนึกในบทบาทและหน้าที่ของตนเอง และปฏิบัติหน้าที่ให้ดีที่สุด เคารพกฎเกณฑ์ กติกา พร้อมทั้งให้ตรวจสอบการกระทำได้เสมอ หากมีการกระทำผิดก็พร้อมที่จะยอมรับและแก้ไข

คุณลักษณะที่พึงประสงค์

- ทำหน้าที่ของตนเองให้ดีที่สุด
- มีระเบียบวินัย
- เคารพกฎ กติกา
- รับผิดชอบต่อในสิ่งที่ทำ กล้ายอมรับผิดและรับการลงโทษ
- รู้จักสำนึกและขอโทษ แก้ไขในสิ่งผิด
- กล้าทำในสิ่งที่ถูกต้อง

๕. เป็นอยู่อย่างพอเพียง

คือ การดำเนินชีวิตโดยยึดหลักพอประมาณ ซื่อตรง ไม่ละโมภโลภมาก รู้จักยับยั้งชั่งใจ และไม่เอาเปรียบหรือเบียดเบียนตนเองและผู้อื่น

คุณลักษณะที่พึงประสงค์

- รู้จักความพอเพียง ความพอดี
- มีความอดทน อดกลั้น
- รู้จักบังคับตัวเอง
- ไม่กลัวความยากลำบาก
- ไม่ทำอะไรแบบสุดขั้วหรือสุดโต่ง
- มีสติและเหตุผล

กำหนดเวลาเรียน

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านผาบ่อง สังกัดกองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม องค์การบริหารตำบลผาบ่อง จัดการศึกษาให้กับเด็กปฐมวัย (สำหรับเด็กอายุต่ำกว่า ๓ ปี) โดยแบ่งออกเป็น ๒ ภาคเรียน ใน ๑ ปี การศึกษา คือ

ภาคเรียนที่ ๑ เปิดเรียนระหว่าง ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ถึง ๓๐ กันยายน ๒๕๖๕

ปิดภาคเรียนระหว่าง.....-.....ถึง.....-.....

ภาคเรียนที่ ๒ เปิดเรียนระหว่าง ๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ ถึง ๓๐ เมษายน ๒๕๖๕

ปิดภาคเรียนระหว่าง.....-.....ถึง.....-.....

ตารางกำหนดกิจกรรมประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัย (สำหรับเด็กอายุต่ำกว่าอายุ ๓ ปี)

กิจกรรมประสบการณ์
๑. กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ
๒. กิจกรรมเสริมประสบการณ์ (กิจกรรมในวงกลม)
๓. กิจกรรมสร้างสรรค์
๔. กิจกรรมเสรี
๕. กิจกรรมกลางแจ้ง
๖. เกมการศึกษา

โครงสร้างหน่วยประสบการณ์ (สำหรับเด็กอายุต่ำกว่า ๓ ปี)

สัปดาห์ที่ ๑-๒ ก้าวใหม่ได้เรียนรู้

- ชื่อครูประจำชั้น ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ครูพี่เลี้ยง
- ของใช้ประจำตัวเด็ก
- การปฏิบัติตนในการใช้ห้องน้ำห้องส้วม
- การเก็บของเข้าที่
- การปฏิบัติตนในการรับประทานอาหาร

สัปดาห์ที่ ๓ ชื่อของหนูก็มี

- ชื่อเล่น / สัญลักษณ์ของเพื่อน
- ชื่อสกุลของตนเอง / รหัสประจำตัวประชาชน
- ชื่อสกุลของเพื่อน
- คำนำหน้าชื่อ / เพศ / อายุ
- รูปร่าง ลักษณะ หน้าตา

สัปดาห์ที่ ๔ เป็นเด็กดีมีวินัย

- ปฏิบัติตามกฎของห้องเรียน
- การเก็บอุปกรณ์และเครื่องใช้ในห้องเรียน
- การใช้ภาษาสุภาพ (สวัสดี, ขอบคุณ, ขอบใจ, ไม่เป็นไร, ขอโทษ)
- การช่วยเหลือตนเองในการรับประทานอาหาร
- การปฏิบัติตนต่อบุคคลต่าง ๆ ในโรงเรียน

สัปดาห์ที่ ๕ สุขสดใสในร่างกาย

- หน้าที่และการดูแลรักษา ตา
- หน้าที่และการดูแลรักษา หู
- หน้าที่และการดูแลรักษา จมูก
- หน้าที่และการดูแลรักษา ปาก
- หน้าที่และการดูแลรักษา มือ, เท้า

สัปดาห์ที่ ๖ แส่นสบายกินดีมีสุข

- อาหารดีมีประโยชน์
- การทำความสะอาดมือ
- สุขนิสัยในการขับถ่าย
- การทำความสะอาดปาก / ฟัน
- การทำความสะอาดร่างกาย

สัปดาห์ที่ ๗ ทุก ๆ วัน ออกกำลังกาย

- ชนิดของการออกกำลังกาย
- การปฏิบัติตนในการออกกำลังกายและการพักผ่อน
- การเล่นเครื่องเล่นสนาม
- ประโยชน์ของการพักผ่อน
- ประโยชน์ของการออกกำลังกาย

สัปดาห์ที่ ๑๐ ความปลอดภัยมีมากหลาย

- ความปลอดภัยในการเล่น
- ความปลอดภัยบนท้องถนน
- ความปลอดภัยในการใช้เครื่องใช้ไฟฟ้า
- ความปลอดภัยในการใช้ยา
- ความปลอดภัยในการใช้ของแหลมคม

สัปดาห์ที่ ๑๑ สัมผัสกายทั้ง ๕

- การมองเห็น
- การดมกลิ่น
- การได้ยิน
- การรับรู้
- การสัมผัส

สัปดาห์ที่ ๑๒ หนูจำหนูทำได้

- การล้างหน้า / แปรงฟัน
- การอาบน้ำ
- การแต่งตัว
- การรับประทานอาหาร
- การเก็บรักษาสิ่งของต่าง ๆ

(๒๕)

สัปดาห์ที่ ๑๓ เปล่งประกายหนูน้อยน่ารัก

- มารยาทในการพูด
- การทำความเคารพผู้ใหญ่
- มารยาทในการรับของ
- มารยาทในสังคม (การต้อนรับ / การรับโทรศัพท์ / การเดินผ่านผู้ใหญ่ ฯลฯ)
- มารยาทในการแต่งกาย

สัปดาห์ที่ ๑๔ บ้านสุขสันต์

- ความหมายและประโยชน์ของบ้าน
- พื้นที่และบริเวณรอบบ้าน
- ประเภทและส่วนประกอบของบ้าน
- ห้องต่าง ๆ ภายในบ้าน
- การรักษาความสะอาด

สัปดาห์ที่ ๑๕ ครอบครัวธรรมดา

- ความสัมพันธ์ของครอบครัว
- หน้าที่ของบุคคลภายในครอบครัว
- การปฏิบัติตนต่อสมาชิกในครอบครัว
- การมีส่วนร่วมภายในครอบครัว
- สิ่งที่สำคัญสำหรับครอบครัว

สัปดาห์ที่ ๑๖ เพื่อนบ้านของหนู

- ความหมายของเพื่อนบ้าน
- ไม่สร้างความเดือดร้อนให้เพื่อนบ้าน
- การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

(๒๒)

- การร่วมกิจกรรมกับเพื่อนบ้าน
- การอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

สัปดาห์ที่ ๑๗ เรียนรู้จังหวัด (จังหวัด แม่ฮ่องสอน)

- ชื่อลักษณะภูมิประเทศ – ภูมิอากาศจังหวัดของเรา
- คำขวัญของจังหวัด(หมอกสามฤดู กองมูเสียดฟ้า ป่าเขียวขจี ผู้คนดี ประเพณีงาม ลือนามถิ่นบัวตอง)
- อาชีพและอาหารพื้นเมืองของจังหวัด (ชาวสวน เกษตรกร)
- ศาสนาและประเพณีท้องถิ่น (พุทธ คริสต์)
- สถานที่สำคัญของจังหวัด (ทุ่งบัวตอง รักไทย ถ้ำปลา)

สัปดาห์ที่ ๑๘ ที่พักอุ่นใจ (ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านผาป้อง)

- ชื่อศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก / ตราสัญลักษณ์
- สถานที่ตั้งของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
- ห้องต่าง ๆ ภายในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
- สถานที่ต่าง ๆ ภายในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
- การดูแลรักษา

สัปดาห์ที่ ๑๙ สายใยชุมชน (ชุมชนบ้านผาบ่อง)

- สถานที่ใกล้เคียงศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก (วัด/โรงเรียนบ้านผาบ่อง)
- ความสำคัญของสถานที่ / ความหมาย
- การช่วยกันดูแลรักษา
- การปฏิบัติต่อชุมชน
- การมีส่วนร่วมในชุมชน

สัปดาห์ที่ ๒๐ ชื่นชมอาชีพ

- ชื่ออาชีพต่าง ๆ เช่น ครู ตำรวจ ทหาร แพทย์ พยาบาล ฯลฯ
- หน้าที่และการแต่งกายของแต่ละอาชีพ
- สถานที่ของการปฏิบัติงาน
- อุปกรณ์ในการประกอบอาชีพ
- ความรู้สึกที่ดีต่ออาชีพ

สัปดาห์ที่ ๒๑ ชีวิตน่ารู้

- ความหมายของสิ่งมีชีวิต/สิ่งไม่มีชีวิต
- คุณลักษณะของสิ่งมีชีวิต/สิ่งไม่มีชีวิต (ความเหมือน / ความแตกต่าง)
- ประโยชน์ของสิ่งมีชีวิต/สิ่งไม่มีชีวิต
- โทษของสิ่งมีชีวิต/สิ่งไม่มีชีวิต

สัปดาห์ที่ ๒๒ ฤดูกาลธรรมชาติ

- ฤดูหนาว (ประโยชน์ / โทษ)
- ฤดูร้อน (ประโยชน์ / โทษ)
- ฤดูฝน (ประโยชน์ / โทษ)
- การปฏิบัติตามฤดูกาล
- ปรากฏการณ์ตามธรรมชาติ

สัปดาห์ที่ ๒๓ วัน คิน ขึ้นอุรา

- ความหมายของกลางวัน - กลางคืน
- ปรากฏการณ์เวลากลางคืน
- ปรากฏการณ์เวลากลางวัน
- การปฏิบัติตนในเวลากลางคืน
- การปฏิบัติตนในเวลากลางวัน

สัปดาห์ที่ ๒๔ นานาสัตว์โลก

- สัตว์บก
- สัตว์น้ำ
- สัตว์ครึ่งบกครึ่งน้ำ
- สัตว์เลี้ยง
- สัตว์ป่า

สัปดาห์ที่ ๒๕ นกน้อยเร่ร่อน

- ลักษณะ, รูปร่าง
- ที่อยู่อาศัย
- อาหาร
- การดูแล - ประโยชน์และโทษ

สัปดาห์ที่ ๒๖ การสรุป - ทบทวน

- การประเมินพัฒนาการ

สัปดาห์ที่ ๒๗ ต้นไม้คืนป่า

- ลักษณะ รูปร่าง สี
- การปลูก
- การขยายพันธุ์
- การบำรุงรักษา
- ประโยชน์และโทษ

สัปดาห์ที่ ๒๘ ดอกไม้งามตา

- ลักษณะ รูปร่าง สี
- การขยายพันธุ์
- การบำรุงรักษา
- ประโยชน์ของดอกไม้
- โทษของดอกไม้

สัปดาห์ที่ ๒๙ สรรหาผีเสื้อ

- รูปร่าง ลักษณะที่
- ที่อยู่อาศัย
- อาหาร
- วงจรชีวิต
- ประโยชน์และโทษ

สัปดาห์ที่ ๓๐ ขยับเหลือเจ้ามดน้อย

- รูปร่าง ลักษณะ
- ที่อยู่อาศัย
- อาหาร
- วงจรชีวิต
- ประโยชน์และโทษ

สัปดาห์ที่ ๓๑ กล้วยฝักผลไม้

- ชนิดของฝักผลไม้
- รูปร่างลักษณะ
- รสชาติของฝักผลไม้
- วิธีการทำฝักผลไม้ให้สะอาด
- ประโยชน์และโทษ

สัปดาห์ที่ ๓๒ เติบโตใหญ่เพราะเมล็ดข้าว

- ชนิด - ลักษณะ
- การปลูกข้าว
- การประกอบอาหารจากข้าว
- การเก็บรักษา
- ประโยชน์ของข้าว

สัปดาห์ที่ ๓๓ โลกเราน่าอยู่

- ความหมาย, ประเภท สิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติ
- สิ่งแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้น
- การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
- ประโยชน์ของสิ่งแวดล้อม
- โทษของสิ่งแวดล้อม

สัปดาห์ที่ ๓๔ สีสดสวยใส

- สีที่นักเรียนรู้จัก (ชื่อของสี)
- สีจากพืช ดอกไม้ ผัก ผลไม้
- ประเภทของสี
- แม่สีและการผสมสี
- ประโยชน์และโทษของสี

สัปดาห์ที่ ๓๕ เดินทางทั่วไทย

- ความหมายของการคมนาคม
- ประเภทของยานพาหนะ
- การปฏิบัติตนในการใช้ยานพาหนะ
- ประโยชน์ของการคมนาคม
- โทษของการใช้ยานพาหนะ (อุบัติเหตุ, รถติด, มลพิษ, อากาศเสีย)

สัปดาห์ที่ ๓๖ โลกไร้พรมแดน

- ความหมายของการสื่อสาร
- ประเภทของการสื่อสาร (โทรศัพท์, TV ฯลฯ)
- วิธีการสื่อสาร
- มารยาทในการสื่อสาร
- ประโยชน์ของการสื่อสาร

สัปดาห์ที่ ๓๗ สิ่งของเครื่องใช้

- เครื่องมือ เครื่องใช้ห้องเรียน
- เครื่องมือ เครื่องใช้ในบ้าน
- เครื่องมือ เครื่องใช้การเกษตร
- เครื่องมือ เครื่องใช้ในการก่อสร้าง
- การเก็บรักษา / ประโยชน์ / โทษ
- ประโยชน์และโทษ

สัปดาห์ที่ ๓๘ หัวใจนักคิด

- รูปทรงเรขาคณิต
- การชั่ง การตวง การวัด
- เรียงลำดับ
- จำแนก, เปรียบเทียบ
- ค่าของเงิน
- การนับเวลา
- การนับเพิ่ม นับลด

สัปดาห์ที่ ๓๙ นักประดิษฐ์ตัวน้อย

- แสง
- เสียง
- แม่เหล็ก
- แวนชยาย
- การทดลอง

สัปดาห์ที่ ๔๐ บ้านและเพื่อนบ้านอาเซียน

- แผนที่ตั้ง/ สถานที่สำคัญแหล่งท่องเที่ยว
- ธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและฤดูกาล
- ฤดูกาล/พืชพันธุ์และธรรมชาติ
- อาชีพและสินค้าเศรษฐกิจ
- สกุลเงิน

สัปดาห์ที่ ๔๑ วันอาสาฬหบูชาและวันเข้าพรรษา

- ความสำคัญ
- ความหมายวันอาสาฬหบูชา
- ความหมายวันเข้าพรรษา
- กิจกรรมที่ควรปฏิบัติ
- การถวายเทียนที่ต่างๆ

สัปดาห์ที่ ๔๒ แม่จ๋า

- ความสำคัญของวันแม่
- พระราชกรณียกิจสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ
- สัญลักษณ์วันแม่แห่งชาติ
- บทบาทหน้าที่ของแม่
- การปฏิบัติตนที่ดีต่อพ่อแม่

สัปดาห์ที่ ๔๓ วันปิยมหาราช

- ความหมายและความสำคัญ
- การเลิกทาส
- การประปา / การไฟฟ้า
- การรถไฟ
- กิจกรรมในวันปิยมหาราช

สัปดาห์ที่ ๔๔ วันลอยกระทง

- ความสำคัญของวันลอยกระทง
- วัสดุที่ใช้ทำกระทง
- การปฏิบัติตน
- แหล่งน้ำ
- การอนุรักษ์แหล่งน้ำ

สัปดาห์ที่ ๔๕ วันพ่อ

- ความสำคัญของวันพ่อ
- พระราชกรณียกิจพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
- สัญลักษณ์วันพ่อแห่งชาติ
- บทบาทหน้าที่ของพ่อ
- การปฏิบัติตนที่ดีต่อพ่อแม่

สัปดาห์ที่ ๔๖ วันขึ้นปีใหม่

- ความสำคัญ ความหมาย
- ขนบธรรมเนียมประเพณี
- การเลือกและจัดหาของขวัญ
- การแสดงความเคารพและอวยพรผู้ใหญ่
- ความหมายของคำว่า ส.ค.ส.

สัปดาห์ที่ ๔๗ วันเด็กวันครู

- ความหมายของวันเด็ก
- คำขวัญวันเด็ก
- กิจกรรมวันเด็ก
- หน้าที่ของครู
- กิจกรรมวันครู

สัปดาห์ที่ ๔๘ โตไปไม่โกง

- ความซื่อสัตย์สุจริต
- การมีจิตสาธารณะ
- เป็นอยู่อย่างพอเพียง
- หน้าที่รับผิดชอบ
- การอยู่ร่วมสังคม

สัปดาห์ที่ ๔๙ การสรุป-ทบทวน

- การประเมินพัฒนาการ

สัปดาห์ที่ ๕๐ ประเพณีหลู้ข้าวหย่ากู่

- ประวัติความเป็นมาปอยข้าวหย่ากู่
- ขั้นตอนการเตรียมอุปกรณ์
- วิธีการทำข้าวหย่ากู่
- แห่ขบวนข้าวหย่ากู่